

בראתי יצר הרע ובראתי

תורה תבלין

A Sharei Tefillah Publication

SHABBOS PARSHAS EMOR שבת קודש פרשת אמור

מ"א אייר תשנ"ח MAY 16, 1998

לכל זמן ועת

מנחה/הדלקת נרות - 7:00*	מנחה/שלוש סעודות - 7:35
שקיעה/ערב שבת - 8:07	שקיעה/שבת - 8:08
זמן קריאת שמע/מ"א - 8:39	מערב/מוצאי שבת - 8:58
זמן קריאת שמע/גר"א - 9:15	לשיטת רבינו תם - 9:20

*הדלקת נרות אין לאחר מזמן עצם קבלת השבת (משיאמר מזמור שיר) - בערך 7:25

מדעת עליון

שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני וכו' מוצאים אנו יסוד גדול בדברי הג"ר מאיר שמחה מדווינסק זצ"ל, בעל ספר משך חכמה, שבכל מצוה ומצוה שצוה לנו השי"ת, נכללו בה עניני חמלה, וחנינה, וחסד - שהם דרכיו של הקב"ה - לתועלת הבריות ולשלימות המציאות, ואפי' מצות הנוגעות לכאורה רק לבהמות או לעבדים וכיוצא בו, ג"כ יסודם הוא מכח חמלת השי"ת על ברואיו. והיינו מה דמצינו שהכפילה התורה אזהרות רבות: שלא להקריב בהמה בעודו יונק בתוך ז' ימים תחת אמו, ושלא לשחוט אותו ואת בנו ביום א', ושלא להקריב קרבנות רק ממינים המצויים כדי שלא נטריח לצוד במדבר ולהסתכן ע"ז - כי כל התורה ומצותיה מורים הענינים האלו של חמלה, וחנינה, וחסד, והקב"ה תמיד חומל, לא רק על נפש האדם, אלא גם על נפש הבהמה.

אולם, להיפך מענינים האלו לגבי מעשה אכזריות שיעשה האדם, בין לאחרים ובין לעצמו - ע"י התגודדות ושריטה וכו' - הוא נובע מהאמונה בעבודה זרה, כי בזה מרבה האדם אכזריות בנפשו ומשחית את הבריאה, ואין זה אלא חילול שם שמים. ולכן, המצות שנעשו בכדי לקדש את שם ה' בעולם - והיינו בדרך של חסד וחמלה - אי"א שתמצא בהן אפי' שמץ של אכזריות.

וספרתם לכם ממחרת השבת וכו' שבע שבתות תמימות תהיינה (כג-טו) הנה מבואר בראשונים דימי הספירה נקבעו לדורות לחיזוק במעלות קניני

ויניחוהו במשמר לפרש להם על פי ה' וגו' (כד-יב)

The son of Shlomis Bas Divri cursed הקב"ה, and Bnai Yisroel reasoned that if one curses his parents and receives capital punishment, naturally, cursing Hashem is worse. However, the מקלל was placed in a cell by himself, separate from the מקושש עצים - the Shabbos desecrater, who happened to be incarcerated at the same time. Why did the בני ישראל go out of their way to separate these two Ba'alei Aveirah, when one jail cell could have sufficed to contain both of them?

Rashi relates that the מקושש was awaiting his punishment of death. The fate of the מקלל, on the other hand, was yet to be decided. Explains R' Henoch Lebowitz Shlit"z, that had they been put together, the curser would have assumed that his penalty was death, like his cell mate, even though this was not yet certain. This degree of anguish felt by the מקלל, as yet unnecessarily, prompted the two sinners to be separated. True, the מקלל was wicked and deserved the greatest punishment possible. Nevertheless, Bnai Yisroel had the responsibility to uphold his human dignity and avoid causing him any undue pain.

הלכה ברורה בענין ברכות - עיקר וטפל

When one eats the טפל food in a mixture before eating the עיקר food: If the ברכה of the עיקר is שהכל, he should make this Beracha even on the טפל (regardless of which Beracha is normally required), which will exempt the עיקר food from a Beracha. For example, when one takes a piece of cabbage from a stuffed cabbage, with his primary intention on the meat inside, he should make a שהכל on the cabbage, thereby exempting the meat from a Beracha. Note: If the cabbage is generally more desirable to him, even though the meat is presently more desirable, he should make a האדמה on the cabbage and then a שהכל on the meat.

If the Beracha on the עיקר is a העץ, הגפן, or האדמה, he should say the proper Beracha on the טפל, and then the Beracha on the עיקר.

For information, sponsorship or dedications, call 914-362-4380.

him a blemish shall not draw near"? Can anyone explain it?"

Before the Rebbe could even finish his words, the guest brazenly called out, "What kind of question is that? Any child can explain such a simple Possuk!" He then translated and gave the literal and simplistically straightforward פשט in the Possuk.

R' Meir'l waved away this explanation with his hand and, looking at his guest, he replied, "יעי פנים לתורה - Seventy facets to explain Torah". Let me tell you how Meir'l would explain this Possuk: "כי כל איש" - Any person who feels that he is a "full" man, an imperfect and blemished person and therefore, "לא יקרב" - he will not have a close relationship, not with הקב"ה and not with other people....."

TORAH GEMS

מועדי ה' אשר תקראו אותם מקראי קודש וכו' (כג-ב)

In the annual sequence of the ימים טובים, there are seven phases which correspond to the seven phases involved in forming ישראל:

Pesach = חסד - The legacy of Avrohom Avinu, the "Founder" of Yiddishkeit, who bequeathed it to his descendents.

Shavuos = דין - Yitschok Avinu added the concept of unconditional discipline which has become the symbol of עם ישראל since Har Sinai.

Succos = תפארת - The ideal of family life based on tradition, instituted by Yaakov Avinu, who raised his sons with the heritage of his ancestors.

Shmini Atzeres = נצח - The joy of the Torah, illustrated by Moshe Rabbeinu, who conveyed the Law to כלל ישראל in the name of Hashem.

Chanukah = הנח - Eternalizing the restoration of the בית המקדש in Yerushalayim, directed by Aharon Hakohen and his family of Kohanim.

Purim = יסוד - Summoning Bnai Yisroel's invulnerability, preserving the spirit of Yosef Hatzaddik, the defender of ישראל in savage surroundings.

The seventh phase of מלכות, that of Dovid Hamelech, still awaits realization at the time of Moshiach Ben Dovid. But as we celebrate each phase of the year, we gain renewed moral and spiritual strength - **Pardes Rimonim**.

התורה, והמ"ט ימים כנגד מ"ט מעלות התורה. אמנם, ידוע שבאותו פרק זמן, בין פסח לשבועות, מתו כ"ד אלף מתלמידי ר"ע בשביל שלא נהגו כבוד זה בזה. והסביר הג"ר אהרן קטלר זצ"ל במשנת רבי אהרן, לפי שהיה חסר לאותם תלמידים, לפי קדושתם, ההכנה לתורה שתהיה בתכלית הקדושה, ונחסר להם פרט א' מאחת ממ"ט מעלות התורה - בנוגע לבין אדם לחבירו - משי"ה גרמו לאבד מן העולם לדורות כ"כ הרבה תורה ולא נתקיימה תורותם (דקיומה ומסירותה של תורה לדורות, ג"כ בכלל קנין התורה). והרי אף שגדולי עולם היו שזכו להיות תלמידי ר"ע, ואחרי יגיעתם ועמלותם הגדולה בתורה, שהיו בסוג תנאים, מ"מ נאבד הכל ע"י חסרון מעט באי מהמעלות. והוסיף ר' אהרן זצ"ל, דיש להתבונן ולהתפעל עד כמה צריך האדם להשתדל בישרות ההנהגה וההרגשים, כי אין לשער כמה יזכה ע"י לקיום התורה ולהשיג בה.

מעשה אבות....סימן לבנים

כי כל איש אשר בו מום לא יקרב וגו' (כא-יח)

A Talmid Chochom, who also happened to be an opponent of Chassidim - a מתנגד - once came to the great Rebbe, **R' Meir'l of Premishlan ZT"l**, and said to him, "I don't understand the דרך of the Rebbes. Any time they come to explain the meaning of a Possuk, they almost always tend to twist the words in such a way just to make their point, at the same time taking the Possuk totally out of its simplistic context - מוציא מידי פשוטו של מקרא. Why must they always do this and when will they realize that this is not the proper way!" R' Meir'l didn't answer but instead invited this מתנגד to join him for Shabbos.

The Minhag in Premishlan was that R' Meir'l would speak דברי תורה and words of Chassidus by every one of the three Shabbos seudos, but on this occasion the Rebbe was silent, both by the Friday night meal and the Shabbos afternoon seudah. This surprised the many Chassidim who attended the Rebbe's seudos every Shabbos just to hear his great words.

At the סעודה שלישית, the Chassidim were waiting in anticipation for the Rebbe to speak. Finally, he turned to those present and asked, "Who from among all of you can explain the meaning of the Possuk in this week's Parsha **"כי כל איש אשר בו מום לא יקרב"** - *"Any man who has on*